MAAILMANVAIHTO RY:N JÄSENLEHTI NRO 2/2026

MAAILMANVAIHTOA

VOLUNTEERS' VOICES

RUTIINIT AUTTAVAT KOTIUTUMAAN ETELÄ-KOREAAN
S. 14

MEANINGFUL CO-OPERATION AND IMPORTANT FREETIME IN LEHTIMÄKI
P. 33

FINDING A NEW FAMILY AND LONG-LASTING CONNECTION THROUGH VOLUNTEERING
P. 23

KUTSU MAAILMANVAIHDON SYYSKOKOUKSEEN
INVITATION TO MAAILMANVAIHTO'S AUTUMN MEETING
S. 6

TEEMA / THEME

Koti

Home

VASTAAVA TOIMITTAJA / EDITOR-IN-CHIEF
Susanna Halme

TOIMITTAJAT / EDITORS
Dilbar Aliyeva
Anil Biçer
Martina Casadei
Sonia Florio
Laura Repo
Minna Räisänen

GRAFIIKKA / GRAPHICS
Emma Niemi

TAITTO / LAYOUT
Emma Niemi

OTA YHTEYTTÄ / CONTACT
maailmanvaihtoalehti
@maailmanvaihto.fi

ISSN-2342-2637
(verkkojulkaisu)

TÄSSÄ LEHDESSÄ / IN THIS MAGAZINE

Pääkirjoitus / Editorial 4

Kutsu syyskokoukseen / Invitation to Autumn Meeting 6

Kuulumisten vaihtoa / News from Maailmanvaihto 7

Tule mukaan toimintaan 10

Mitä valintahaastattelussa oikeastaan tapahtuu? 11

Join our activities 13

Terveisiä maailmalta / Greetings from Abroad 14

Volunteering around the world:
Acceptance as a Key Principle in ICYE Thailand 18

Kolme kysymystä alumnille:
”Mihin tahansa menen, löydän omat ihmiset ja pärjään” 21

TEEMA / THEME

A Home That Lasts 23

Koti yhteisössä 26

Avoin mieli ja uteliaisuus ovat kotimajoittajan parhaat oppaat 28

How to make yourself feel at home while volunteering abroad 31

When A Small Finnish Village Became Home 33

Tulevat tapahtumat / Upcoming events 35

KANNEN KUVA / COVER PHOTO

Valokuva on vuoden 2026 tulovalmennusleiriltä, metsäkävelyltä leirin neljäntenä päivänä. Hetken ikuisti **Lea Delépine**, Maailmanvaihdon Euroopan solidaarisuusjoukkojen viestintävapaaehtoinen. ”Metsäkävely tarjosi meille tilaisuuden hengittää, tuntea tuuli, olla yhteydessä luontoon ja tutustua luonnonvaraisiin syötäviin kasveihin”, Léa muistelee.

A photograph from the 2026 on-arrival camp, taken on the fourth day during the forest walk. This moment was captured by **Lea Delépine**, European Solidarity Corps communication volunteer at Maailmanvaihto. “This well-being session offered us a chance to breathe, feel the wind, connect with nature, and discover wild edible plants”, Léa reminisces.

SUOMI

Kaksi kotimajoittajaa kertoo yhteisestä arjesta kansainvälisten vapaaehtoisten kanssa ja siitä, millaista on avata koti nuorelle ulkomailta. S. 28–29.

RANSKA

Nykyään tutkija-opettajana työskentelevä **Johanna** muistelee yli 30 vuoden takaista vapaaehtoisjaksoaan Ranskassa ilolla ja kiitollisuudella. S. 21–22.

THAILAND

ICYE Thailand thinks that every corner of the world is their home and their workspace. Pp. 18–20.

MaailmanVaihtoa – Volunteers' Voices on Maailmanvaihto ry:n kahdesti vuodessa julkaistava jäsenlehti, jonka tarkoituksena on toimia kanavana kulttuuristen kokemusten jakamisessa ja niistä oppimisessa. Lehdessä julkaistaan järjestön toimintaan osallistuvien kirjoituksia, jotka edustavat kirjoittajiensa kantaa.

MaailmanVaihtoa – Volunteers' Voices is the magazine of Maailmanvaihto for its members published twice a year. Its purpose is to offer a channel for sharing cultural experiences and learning from them. The magazine includes stories written by participants of Maailmanvaihto's activities. The articles represent the views of the writers.

Kodin monet merkitykset

Oma koti kullan kallis, muualla hyvä, kotona paras, olla kuin kotonaan... Kotiin liittyviä sanontoja on lukuisia. Se kertonee siitä, että koti on meille tärkeä paikka, joka edustaa turvallisuutta, levollisuutta ja pysyvyyttä. Fyysisen paikan lisäksi kodin kokemus voi olla myös sisäinen tunne, joka yhdistyy johonkin ihmiseen, kulttuuriin, alueeseen, luontoon tai kokemukseen. Kansainvälisessä vapaaehtoistyössä kodin merkitys korostuu sopeuduttaessa uuteen kulttuuriin ja ympäristöön. Kodin tunne ja paikka, jossa voi olla oma itsensä, auttavat vapaaehtoista koti-ikävän iskiessä.

Vapaaehtoistyössä on erilaisia asumisen muotoja, kuten perhemajoitus ja oma huone asuntolassa tai kimppakämpässä. Vietin oman vapaaehtoistyövuoteni Ranskan Bretagnessa 2021–2022, josta noin puolet majoituin isossa talossa viiden muun vapaaehtoisen kanssa. Kutsuimme taloa nimellä *château*, sillä se todella oli isoudessaan ja pienessä kolkkoudessaan kuin linna. Yrityksestä huolimatta en juuri koskaan tuntenut oloani kotoisaksi talossa, jossa eri elämänrytmit ja -tavat korostuivat ja oli haastavaa ylläpitää omia rutiineja. Lisäksi sairastelin huonon sisäilman takia usein, eivätkä yhteiset pelisäännöt aina pitäneet.

Pääsin onnekseni jakson loppupuoliskoksi asumaan vastaanottavan järjestön työntekijän perheen luokse lyhyen matkan päähän. Olen ikuisesti kiitollinen Maailmanvaihdolle, muille vapaaehtoisille ja mentorilleni saamastani tuesta sekä vastaanottavan järjestön aktiivisuudesta asian hoitamisessa. Itse asiassa jo muiden tarjoama huolenpito ja välittäminen saivat minussa aikaan lämpimän, kodin kaltaisen tuntemuksen. Paikallisen perheen luona koin olevani kuin kotonani, johon kuului vehreä luonto, ranskan kielen huima kehitys sekä yhteiset, päivittäiset illalliset pitkien keskustelujen ja kuulumistenvaihdon kera. Lisäksi muiden vapaaehtoisten kanssa viettämäni aika oli nyt antoisampaa ja merkityksellisempää.

Vaikka kodin kokemus on hyvin yksilöllinen, ajattelen, että monelle sen perustana on yhteisöllisyys. Ihminen on laumaeläin, eikä hulppeakaan lukaali korvaa kotoisuutta, joka syntyy yhteydestä toisiin. Siksi on tärkeää panostaa vapaaehtoistyöntekijöiden fyysisiin ja henkisiin koteihin yksilö- ja yhteisötasolla sekä tarjota tukea, jos mikään tai kukaan ei tunnu kodilta. Luulen, että turvallinen koti ja kokemus siitä, että kuuluu johonkin, luovat perustan vapaaehtoistyön arjen, työn ja vapaa-ajan sujuvuudelle ja mielekkyydelle. Tämän lehden kirjoituksissa tarkastellaan kotia muun muassa paikkana sekä henkisenä ja sosiaalisena tunteena. Toivottavasti ne kutsuvat pohtimaan, mistä oma kodin kokemuksesi rakentuu.

Kuva: Helmi Taipaleen kotialbumi

Helmi Taipale

Maailmanvaihdon hallituksen jäsen

Many meanings of home

Climate and sustainability topics often come up when we talk about international volunteering. Many volunteers travel far from home and sometimes the volunteering experience is their very first journey abroad. Often, the volunteer projects are located in regions where the impacts of climate change are much more visible than in Finland. This calls us to reflect not only on the environmental impact of travel but also on the volunteer's own responsibility and role as part of a global community.

Even though the experience of home is very individual, I believe that for many people it's rooted in a sense of community. Humans are social animals, and even the most luxurious residence can't replace the sense of home that arises from a connection with others. Therefore, it's important to invest in volunteers' physical and emotional homes on an individual and community level, and to offer support if nothing or no one feels like home. I believe that having a secure home and a sense of belonging create a solid foundation for a fulfilling and meaningful experience of daily life, work, and leisure in volunteering.

In volunteering, there are different forms of accommodation, such as staying with a host family or living in a room in a dormitory or in a shared flat. I spent my year of volunteering in Brittany, France, in 2021–2022. For about half of the period, I lived in a big house with five other volunteers. We called the house *château*, as it literally was like a castle in its size and in its little gloominess. Despite the effort, I hardly ever felt at home in the house, where different rhythms and ways of life mixed, and it was difficult to maintain my own routines. I was also frequently ill due to poor indoor air quality, and the house rules we had agreed on weren't always followed.

Luckily, for the second half of my volunteering period, I was able to move in with a family of a hosting organisation's employee, who lived nearby. I'm forever grateful to Maailmanvaihto, the other volunteers, and my mentor for their support, as well as to the hosting organisation for actively addressing the situation. In fact, even just the care and concern shown by others gave me the warm feeling of home. While living with the local family amongst lush nature, enjoying daily, shared dinners with long conversations and catch-ups, and developing my own French skills made me feel at peace, just like home. Moreover, the time spent with other volunteers felt more fulfilling and meaningful.

In the articles in this issue, we explore home as, for example, a physical place and an internal and social experience. Hopefully, they will inspire you to reflect on what your own sense of home is built upon.

Helmi Taipale

Board member of Maailmanvaihto

Kutsu Maailmanvaihdon syyskokoukseen

Maailmanvaihdon jäsenet ja toiminnan osallistujat, lämpimästi tervetuloa syyskokoukseen päättämään, mihin Maailmanvaihto suuntaa tulevana vuonna. Syyskokouksessa päätämme toimintasuunnitelmasta ja talousarviosta sekä valitsemme uudet hallituksen jäsenet.

Jos olet kiinnostunut vaikuttamaan Maailmanvaihdossa ja saamaan arvokasta kokemusta kansalaisjärjestötoiminnasta, asetu ehdolle hallitukseen. Tietoa hallituksen jäsenen vastuista ja tehtävistä löydät kotisivuiltamme: maailmanvaihto.fi/osallistu/hallitustyo. Pääsihteeri antaa mielellään lisätietoja: maailmanvaihto@maailmanvaihto.fi, 050 452 5660.

Aika: 9.11.2026 klo 17:15

Paikka: Maailmanvaihdon toimisto, Oikokatu 3, Helsinki. Kokoukseen on mahdollista osallistua myös etänä Zoomissa. Jos tahdot osallistua etänä, ilmoittaudu kokoukseen viimeistään 6.11. sähköpostitse tai puhelimitse, ks. yhteystiedot yllä.

Asiat:
- Toimintasuunnitelma vuodelle 2027
- Talousarvio vuodelle 2027
- Hallituksen ja puheenjohtajan vaali
- Tilintarkastajien ja toiminnantarkastajien valinta vuodelle 2027
- Jäsenmaksut vuodelle 2027

Toimintasuunnitelma- ja talousarvioehdotukset voi saada tutustuttavaksi etukäteen. Lähetä pyyntö saada asiakirjat sähköpostitse pääsihteerille.

Tervetuloa!

Maailmanvaihdon hallituksen puolesta

Anni Koskela
pääsihteeri

Kokous pidetään Maailmanvaihdon turvallisemman tilan periaatteita noudattaen suomeksi, englanniksi tai molemmilla kielillä osallistujien toiveiden mukaisesti. Maailmanvaihdon toimiston sisällä pääsee liikkumaan pyörätuolilla. Ulko-ovella on kynnys (7 cm), eikä wc ole riittävän tilava pyörätuolille. Opas- ja avustajakoirat ovat tervetulleita. Zoomin saavutettavuustiedot: explore.zoom.us/en/accessibility

Maailmanvaihto's Autumn Meeting 9 November 2026

Maailmanvaihto's autumn meeting will be held on 9 November starting at 17:15 at the office of Maailmanvaihto, in the address Oikokatu 3, Helsinki. It is also possible to participate online via Zoom. Please, find the invitation to the meeting at maailmanvaihto.fi/autumn-meeting-2026

Kuulumisten vaihtoa
News from Maailmanvaihto

Koonnut: Minna Räisänen

Elo–syyskuussa vapaaehtoisia mm. Boliviaan, Keniaan ja Japaniin

Ympäri maailmaa elo–syyskuu on vuosittain ICYE-ohjelman pääaloitusaika. Tänä vuonna Suomesta matkasi ulkomaille elo–syyskuussa yhdeksän ICYE-vapaaehtoista ja tänne saapui kahdeksan ohjelman osallistujaa.

Lähtijät suuntasivat Boliviaan, Costa Ricaan, Etelä-Koreaan, Ghanaan, Japaniin, Keniaan, ja Peruun, ja vapaaehtoisia saapui Boliviasta, Ecuadorista, Costa Ricasta, Japanista, Keniasta, Meksikosta, Nigeriasta ja Venäjältä.

Euroopan solidaarisuusjoukkojen vapaaehtoistyöjaksoja alkaa ympäri vuoden, joskin Suomessa puolestaan useimmat Maailmanvaihdon koordinoimista hankkeista alkavat elokuussa.

Tänä vuonna elo–syyskuussa ulkomaille lähti 3 nuorta ja Suomeen saapui 13 nuorta Euroopan solidaarisuusjoukkojen vapaaehtoistyöhön. Lisäksi Suomeen tuli kolme nuorta Saksasta Internationaler Jugendfreiwilligendienst -vapaaehtoistyöhön.

Haku käynnissä elo–syyskuussa 2027 alkavaan ICYE-vapaaehtoistyöhön

Paikkoja elo–syyskuussa 2027 alkavaan vapaaehtoistyöhön on eri puolille maailmaa. 22 ohjelmamaahan lukeutuu mm. Argentiina, Brasilia, Etelä-Korea, Ghana, Kenia ja Japani.

ICYE-vapaaehtoiseksi voi hakeutua itselle tärkeän toiminnan pariin. Vapaaehtoisia vastaanotetaan mm. ympäristönsuojeluun, koulutusalalle ja ihmisoikeustyöhön.

Mukaan ovat tervetulleita niin vapaaehtoistyön ensikertalaiset kuin konkarit. Ensimmäinen haku päättyy 31.10.2026 ja toinen 31.1.2027. Lisätietoa sekä hakuohjeet ja –lomake löytyvät Maailmanvaihdon kotisivuilta.

Uudet vapaaehtoiset kohtasivat Ylöjärvellä

Yksi elokuussa alkaneen vapaaehtoistyökauden ensimmäisistä kohokohdista oli tulovalmennusleiri Antaverkan leirikeskuksessa Ylöjärvellä 20.–26.8.

Leirillä uudet vapaaehtoiset tutustuivat toisiinsa ja vapaaehtoistyöjakson käytäntöihin, pohtivat motivaatiotaan ja tavoitteitaan sekä tarkastelivat mm. konfliktinhallintaa ja vastuullista viestintää. Luontoliiton vierailijalta leiriläiset oppivat luontokadosta.

Yhdessä vietetty aika antoi leiriläisille uusien ystävien ohella monenlaista, kuten vinkkejä vuorovaikutukseen vapaaehtoistyöpaikalla. Mieleen jäi esimerkiksi kunkin henkilökohtaisten rajojen ja tilan kunnioittamisen tärkeys.

”Vien mukanani leiriltä muiston jokaisesta hymystä, energiaa sekä taitoja tiimityöskentelyyn ja ihmisten tapaamiseen”, kiteytti eräs vapaaehtoisista.

Kuvat: Maailmanvaihto

Tulovalmennusleirillä päivät alkoivat energisoivalla aktiviteetilla ulkosalla. Tämän jälkeen vuorossa olivat työpajat, kuten kuvan työpaja kulttuurishokista.

Turvallisemman tilan periaatteet päivitettiin

Maailmanvaihto on päivittänyt turvallisemman tilan periaatteensa, tavoitteenaan etenkin yksinkertaistaa ilmaisua ymmärrettävyyden parantamiseksi.

Kuten aiemmin, turvallisemman tilan periaatteiden tarkoituksena on tukea sellaisen ilmapiirin luomista, jossa jokainen voi tuntea olonsa tervetulleeksi omana itsenään.

Periaatteet löytyvät Maailmanvaihdon kotisivuilta suomeksi ja englanniksi:

- maailmanvaihto.fi/turvallisemman-tilan-periaatteet
- maailmanvaihto.fi/en/guidelines-for-safer-spaces

Tuoreessa pro gradu -tutkielmassa Maailmanvaihdon vapaaehtoisten ajatuksia

Mikä motivoi nuoria aikuisia osallistumaan pitkäaikaiseen vapaaehtoistyöhön Suomessa? Miten he kuvailevat kokemuksiaan ja mitä tuloksia he havaitsevat? Näitä tarkastelee **Ronja Kinebuchin** tuore (2026) pro gradu -tutkielma, jota varten hän haastatteli Maailmanvaihdon vapaaehtoistyöntekijöitä. Tutkielma on Intercultural Encounters -koulutusohjelmasta humanistisesta tiedekunnasta Helsingin yliopistosta.

Tutustu tutkielmaan Helsingin yliopiston julkaisuarkistossa:

- http://urn.fi/URN:NBN:fi:hulib-202606243287

Tule mukaan tekemään MaailmanVaihtoa 1/2027 -lehteä

Tule mukaan tekemään MaailmanVaihtoa-lehden ensi vuoden ensimmäistä numeroa! Numerolle kootaan nyt toimitustiimiä. Jos olet kiinnostunut ideoimaan yhdessä ja toimittamaan yhden tai muutaman jutun, ota yhteyttä päätoimittajiin 30.11.2026 mennessä: maailmanvaihtoalehti@maailmanvaihto.fi.

Come and help with the first issue of MaailmanVaihtoa magazine for the next year! We are currently putting together an editorial team for the issue. If you would be interested in brainstorming together and submitting one or a few articles, please contact the editors-in-chief by 30 November 2026: maailmanvaihtoalehti@maailmanvaihto.fi.

Tule mukaan toimintaan

Voit osallistua Maailmanvaihdon toimintaan monin tavoin. Jos haluat lisätietoa tai hakea mukaan, katso lisää Maailmanvaihdon kotisivuilta. Seuraavilla sivuilla Miksu jakaa kokemuksia valintahaastattelijana toimimisesta

VÄHÄN AIKAA?

Leiriohjaajaksi tai keittiötiimiin

Oletko kiinnostunut kouluttamisesta tai sykkiikö sydämesi ruoanlaitolle? Tule toteuttamaan valmennus- ja muita kansainvälisiä leirejä vapaaehtoistyöntekijöille! Järjestämme niitä tammi-, touko- ja elokuussa.

Tiedotustyöhön

Tiedotustiimissä voit esimerkiksi osallistua somesisältöjen suunnitteluun, kirjoittaa lehteen tai vaikkapa valokuvata. Mukaan pääsee ympäri vuoden.

Kouluvierailijaksi

Toisen asteen oppilaitoksiin suuntautuvien kouluvierailujen tavoitteena on edistää nuorten valmiuksia kulttuurien väliseen vuoropuheluun ja avata näkymiä kansainväliseen vapaaehtoistyöhön.

Hakijoiden haastattelijaksi

Valintahaastattelut ovat tärkeä osa valintaprosessia vapaaehtoistyöhön ulkomaille. Hakijoita haastatellaan lähinnä ICYE-ohjelman valintapäivissä marras- ja helmikuussa. Koulutus tehtävään järjestetään vuosittain.

ENEMMÄN AIKAA?

Vapaaehtoistyöhön maailmalle

Suomesta voi lähteä kauttamme vapaaehtoistyöhön 6–12 kuukaudeksi. Euroopan solidaarisuusjoukot tarjoaa reittejä Eurooppaan ja International Cultural Youth Exchange -ohjelma Euroopan ulkopuolisiin kumppanimaihin.

Kamuksi vapaaehtoiselle

Kamuna vietät vapaa-aikaa ulkomailta tulevan nuoren vapaaehtoisen kanssa ja olet tukena paikalliseen elämään tutustumisessa Suomessa.

Vapaaehtoisen kotimajoittajaksi

Suomeen saapuu ulkomailta nuoria vapaaehtoistyöhön 6–12 kuukaudeksi. Kutsu yksi heistä luoksesi asumaan muutamaksi kuukaudeksi tai pidemmäksi aikaa. Kulttuurivaihtoa kotosalla!

Maailmanvaihdon hallitukseen

Maailmanvaihdon toimintaa luotsaa hallitus, joka koostuu vapaaehtoisista aktiiveista. Kullakin hallituksen jäsenellä on oma vastuualueensa järjestön toiminnan toteuttamisessa ja kehittämisessä.

Etsitkö tähän vuoteen uutta vastuullista vapaaehtoistoimintaa? Haluaisitko oppia henkilöarvioinnista? Kouluttaudu Maailmanvaihdon vapaaehtoisohjelmiin hakevien haastattelijaksi la 7.11. Zoomissa Lisätietoja ja ilmoittautuminen: maailmanvaihto.fi/valintahaastattelijakoulutus26

Mitä valintahaastattelussa oikeastaan tapahtuu?

Mikaela Volotinen on toiminut oman Boliviaan suuntautuneen vapaaehtoisjaksonsa jälkeen Maailmanvaihdon aktiivina monissa tehtävissä. Nyt hän kertoo, millaista on toimia valintahaastattelijana. Valintahaastatteluissa tutustutaan potentiaalisiin maailmalle lähtijöihin, jotta kaikki sujuisi niin vapaaehtoisen kuin Maailmanvaihdonkin puolelta mahdollisimman sujuvasti.

Teksti: Susanna Halme
Kuvat: Mikaela Volotisen kotialbumi

Moi! Kuka olet ja miten päädyit mukaan Maailmanvaihdon toimintaan?

Olen **Miksu** ja olen ollut mukana Maailmanvaihdon toiminnassa vuodesta 2022. Palasin silloin Boliviasta, jossa olin viettänyt vuoden vapaaehtoisena kahdessa naisten oikeuksia edistävässä järjestössä. Alun perin kuulin Maailmanvaihdosta kavereiltani, jotka olivat olleet Maailmanvaihdon kautta ulkomailla vapaaehtoisena. Palattuani Boliviasta Suomeen osallistuin Maailmanvaihdon paluuleirille, jossa kerrottiin mahdollisuuksista osallistua järjestön toimintaan Suomessa. Olen päässyt osallistumaan moniin tapahtumiin, joissa olen kertonut Maailmanvaihdon toiminnasta. Olen myös vetänyt kielikahvilaa ja fasilitoinut leirejä sekä tehnyt valintahaastatteluja. Viime vuonna minusta tuli myös Maailmanvaihdon hallituksen jäsen.

"Hakijoiden haastattelijana oppii paljon, saa tärkeitä työelämätaitoja ja pääsee tutustumaan uusiin ihmisiin", sanoo valintahaastattelija Mikaela Volotinen.

Mikä sai sinut ryhtymään hakijoiden haastattelijaksi?

Antropologian opintoihini kuului jonkin verran haastattelujen tekemistä, esimerkiksi gradun yhteydessä, joten tiesin pitäväni haastattelemisesta. Ajattelin myös, että haastattelijana toimiminen toisi hyvää kokemusta työelämään.

Mikaelan omaan vapaaehtoistyöjaksoon naisten oikeuksia edistävissä järjestöissä Boliviassa kuului niin toimistotöitä kuin muuta toimintaa. "Kuvassa olemme oikeustalon edessä", Mikaela kertoo.

Mitä valintahaastattelijana toimiminen käytännössä tarkoittaa?

Haastattelijalla on selkeät raamit, joiden pohjalta haastattelu tehdään. Kysymykset tulevat kysymyspatteristosta, mutta sitä muokataan haastateltavan mukaan, kaikkia kysymyksiä ei aina tarvitse kysyä, jos aihe on jo esimerkiksi käsitelty toisen kysymyksen yhteydessä. Yleensä haastatellaan parin kanssa, toinen parista puhuu ja toinen tekee muistiinpanoja. Haastattelun tarkoitus on tutustua hakijaan ja saada kuva siitä, minkälainen projekti olisi hänelle sopivin ja mieluisin. Haastattelujen tarkoitus ei ole laittaa hakijoita paremmuusjärjestykseen niin kuin työhaastatteluissa, vaan halutaan selvittää sekä hakijalle että Maailmanvaihdolle, onko pitkäaikaiseen vapaaehtoistyöhön lähtemiselle juuri nyt oikea aika.

Mikä on antoisinta haastattelijana toimimisessa?

Antoisinta on uusiin ihmisiin tutustuminen, sillä haastattelutilanteessa oppii paljon haastateltavasta. On myös antoisaa päästä antamaan vinkkejä ja kertomaan omista vapaaehtoiskokemuksista potentiaaliselle tulevalle lähtijälle, koska sekin on tärkeä osa haastattelua.

Mitä sanoisit henkilölle, jota kiinnostaa hakijoiden haastattelijaksi ryhtyminen?

Suosittelen ehdottomasti! Siinä oppii paljon, saa tärkeitä työelämätaitoja ja pääsee tutustumaan uusiin ihmisiin. Jos jännittää, haastatteluissa on onneksi aina pari tukena. Maailmanvaihdolla on myös hyvä koulutus ja tukimateriaalit haastattelijoille.

Kouluttaudu hakijoiden haastattelijaksi la 7.11.2026 klo 10–15 Zoomissa – lue lisää sivulta 10 ja ilmoittaudu mukaan!

Join our activities

There are many ways you can get involved in Maailmanvaihto. For more information or to apply, see the Maailmanvaihto website. On the previous pages, Miksu shares experiences on interviewing volunteer applicants

A BIT OF TIME?

Become a camp instructor or join the kitchen team

Are you interested in facilitating activities or do you love cooking? Join in running training and other international camps for our volunteers! We organise them in January, May, and August.

Join the communication team

In the communication team, you can participate in planning social media contents, write in the magazine or take photos, for example. You can join the team throughout the year.

Become a school visitor

The idea behind visiting institutions of secondary education is to advance young people's preparedness for intercultural dialogue and open up views into international volunteering.

Interview volunteer applicants

The selection interviews are an important part of selection process for volunteering abroad. The candidates are interviewed mainly in the selection days of the ICYE program in November and February. A training for the task is organised yearly.

MORE TIME?

Volunteer abroad

From Finland, one can travel abroad for 6–12 months of volunteering. The European Solidarity Corps offers routes to different sides of Europe and International Cultural Youth Exchange to partner countries outside Europe.

Become a Buddy for a volunteer

As a Buddy, you will spend free-time with a young volunteer from abroad and you will support the volunteer in getting familiar with local living in Finland.

Become a host family for a volunteer

Young people arrive from abroad to Finland for 6–12 months of volunteering. Invite one of them to live with you for a few months or for a longer period. Cultural exchange into your home!

Join the board of Maailmanvaihto

The activities of Maailmanvaihto are led by a board which consist of voluntary actives. Each board member has their own area of responsibility in implementing and developing further Maailmanvaihto's activities.

Are you looking for a new, meaningful voluntary activities for this year? Would you like to learn about personal assessment? Train to become an interviewer for Maailmanvaihto's volunteer programmes on Sat 7 November via Zoom. For more information and to register, visit maailmanvaihto.fi/valintahaastattelijakoulutus26

Koti kaukana kotoa / Home Away from Home

Mitä kuuluu Maailmanvaihdon vapaaehtoistyöntekijöille? Kaksi heistä jakaa terveisiään. Lina Schenk matkasi Itävallasta vapaaehtoistyöhön Suomeen ja Silja Janatuinen Suomesta Etelä-Koreaan.

What's up with the volunteers of Maailmanvaihto? Two of them share their greetings. Lina Schenk traveled from Austria to Finland for volunteering, and Silja Janatuinen did the same from Finland to South Korea.

Haastattelut/interviews: Laura Repo
Kuvat/photos: Lina Schenk and Silja Janatuinen

SILJA:
SUOMESTA ETELÄ-KOREAAN

Miksi lähdit vapaaehtoiseksi ulkomaille? Löysin Maailmanvaihdon sattumalta, mutta olin jo ennen sitä kiinnostunut K-popista ja Etelä-Koreasta. Kun huomasin, että Etelä-Korea oli yksi Maailmanvaihdon kohdemaista, ajattelin, että tämä olisi hyvä mahdollisuus päästä vierailemaan maassa sekä tutustumaan sen kulttuuriin ja kieleen paremmin. Myös vapaaehtoistyö vaikutti minusta kiinnostavalta ja kiehtovalta. Muiden auttaminen ja oman panokseni antaminen itselleni tärkeän asian eteen tuovat minulle paljon iloa ja tuntuvat omien arvojeni mukaisilta. Lisäksi unelmanani oli jo pitkään ollut päästä käymään Etelä-Koreassa.

Minne lähdit vapaaehtoiseksi ja miten olet siellä viihtynyt? Olen viihtynyt Etelä-Koreassa oikein hyvin, vaikka viimeisten viikkojen aikana myös matkaväsymystä on alkanut ilmetä. Tätä kirjoittaessani olen ollut pian vuoden ajan vapaaehtoistöissä. Minun lisäkseni täällä on neljä muuta vapaaehtoista, ja asun asuntolassa vapaaehtoisjaksoni ajan. Myös niin sanottu talon väki asuu asuntolan yläkerrassa. He valmistavat arkipäivisin meille aamupalan ja illallisen. Viikonloppuisin minun pitää hankkia ruokani itse esimerkiksi käymällä ravintolassa.

Teen vapaaehtoistyötä paikallisessa yhteisökeskuksessa (community service center), jossa järjestetään erilaisia liikuntatunteja, kuten tanssi- ja uintitunteja. Olen ollut mukana myös keskuksen yhteydessä toimivan lasten päiväkodin toiminnassa. Olen esimerkiksi vetänyt liikuntatunteja noin 4–5-vuotiaille lapsille. Olen oppinut vapaaehtoisjaksoni ai-

kana paljon paremmin koreaa, vaikka minulla oli jo ennestään jonkin verran taustaa kielen opiskelusta. Opin joka päivä uusia sanoja, koska olen jatkuvasti tekemisissä korean kielen kanssa.

Onko jotain asioita, joita ikävöit Suomesta? Suurin asia, jota olen Suomesta ikävöinyt, on leipä. Leipää löytyy myös Etelä-Koreasta, mutta täällä leipä käsitetään usein enemmän makeana ja pullamaisena. Sellaisen leivän löytäminen, jonka päälle voisi laittaa suomalaisille tavallisia täytteitä, kuten kinkkua ja juustoa, on ollut vaikeampaa. Myös Suomen kesää olen ikävöinyt. Erityisesti kaipaan kesän valoisuutta ja puhdasta ilmaa. Talvella olen ikävöinyt lunta ja talvisäätä, mutta kesän ikävöinti yllätti minut itsenikin.

Mikä on saanut sinut tuntemaan olosi kotoisaksi uudessa maassa? Yksinkertaiset omat rutiinit ovat auttaneet luomaan kotoisaa oloa. Pidän muutenkin rutiineista, joten niiden säilyttäminen on ollut minulle tärkeää ja auttanut arjen rakentamisessa. Myös posti- ja syntymäpäiväkortit sekä K-pop-julisteet ko-

Silja ystävineen teki päiväretken Etelä- ja Pohjois-Korean rajalla olevan demilitarisoidulle vyöhykkeelle. "Alueella pääsi vierailemaan maan alle kaivetussa tunnelissa", Silja kertoo.

ristavat huoneeni seiniä samaan tapaan kuin Suomessa. Ne tekevät huoneesta tutumman ja auttavat minua viihtymään siellä paremmin.

Haluaisitko asua pidempään siellä, missä nyt olet? Tällä hetkellä en näe itseäni asumassa Etelä-Koreassa pidempiaikaisesti. Koen, että kulttuuri ja yhteiskunnan toimintatavat ovat monella tavalla erilaisia verrattuna Suomeen. Olen esimerkiksi kiinnittänyt huomiota erilaisiin tapoihin liittyen lääkärissä käymiseen ja liikenteeseen sekä ihmisten paljouteen. Olen kuitenkin sopeutunut Etelä-Koreaan hyvin. Samalla huomaan kaipaavani arkea Suomessa, ja olen tyytyväinen, että vapaaehtoisjaksoni on vuoden mittainen.

Mitä haluaisit sanoa kansainväliseen vapaaehtoistyöhön osallistumista harkitseville? Haluaisin kannustaa kaikkia kokeilemaan, jos kansainvälinen vapaaehtoistyö edes vähän kiinnostaa. Olen itse oppinut vuoden aikana todella paljon – en pelkästään kohdemaasta, vaan myös itsestäni. Olen lisäksi tutustunut uusiin ystäviin ja muihin vapaaehtoisiin. Hyppy tuntemattomaan ja omalta mukavuusalueelta poistuminen kasvattaa. Kannustan lähtemään maailmalle ennakkoluulottomasti ja muistamaan, että vastoinkäymisistäkin selvitään ja asiat kyllä järjestyvät.

Kokemukseni myötä olen oppinut Korean kulttuurista paljon enemmän ja osaan myös suhtautua kriittisemmin siihen, miten kerron kulttuurista läheisilleni. Haluan tuoda esiin, että minun vapaaehtoisjaksoni on vain yksi henkilökohtainen kokemus. Sen perusteella ei ole järkevää tehdä yleisiä johtopäätöksiä Etelä-Koreasta tai sen kulttuurista.

Onko sinulla ollut koti-ikävää ja miten olet selvinnyt siitä? Minulla ei ole ollut varsinaista koti-ikävää vapaaehtoisjaksoni aikana, mutta olen kyllä kaivannut joitakin asioita Suomesta, kuten perhettä ja suomalaista ruokaa. Kun ikävä on yllättänyt, olen soitellut läheisilleni ja kuunnellut suomalaista musiikkia ikävän lievittämiseksi. Ne ovat auttaneet minua tuntemaan yhteyttä Suomeen myös silloin, kun olen ollut kaukana kotoa.

LINA:
FROM AUSTRIA TO FINLAND

Why did you decide to go to volunteer abroad? I wanted to do something meaningful, contribute to the community, and make people happy. I also wanted to experience living in a different country because, in my view, the world is much bigger than my hometown. I wanted to take the opportunity to experience what everyday life is like in another country. I thought that volunteering abroad would be a great way to combine these goals. I wanted to go to a Northern European country and work with people with intellectual disabilities.

How did you end up volunteering in Finland, and how have you been enjoying your time there? Based on my wishes, I was selected to volunteer in Finland. Before coming to Finland, I knew almost nothing about the country. Now I feel that Finland was a perfect choice for me, and I have had a really nice experience here.

During my free time, I like to do different kinds of sports, explore new places and my surroundings, and simply spend time with my friends. I also enjoy trying new things with my friends. For example, we have visited different kebab resataurants in the city where I live and had some experiences together.

Are there any things you miss from home? I miss my friends and family back home. I also miss knowing how everything works. At home, everyday things feel easier because I already know how the system works. For example, buying a bus ticket or making a doctor's appointment is much easier when I already

"At Dagtek, we spent almost every day together by doing different fun activities, for example playing games or going outside", says volunteer Lina who is in the photo with some of the people of Dagtek. From the left Tommy, Selina, Christoffer, Lina, Axel, Robert, and Diana.

know how everything works.

What has made you feel at home in your host country? The people and the community have been a major part of what has made Finland feel like home during my volunteering period. Getting to know my new surroundings and figuring out how everyday life works have also made it easier for me to feel at home. It takes time to get to know a completely new country, but every day it has felt a little easier for me to adjust to life in Finland. Once I started feeling happy and comfortable here, Finland also started to feel more like home. I also think that making an effort to learn the local language makes it easier to feel like a part of the community.

When I came to Finland, I brought some Austrian cookies that I enjoyed eating at home. They have been nice to have when I have missed home. I also have pictures of my family and friends in my room, which make the room feel more familiar and homely.

Would you like to stay and live a longer period there where you are now? In the future, I would like to visit Finland again and see all the people I have met here. However, right now I do not see myself living or staying in Finland for a longer period of time.

What would you like to say to people who are considering taking part in international volunteering? I would recommend international volunteering to anyone who is considering it because it can be a life-changing and unforgettable experience. I have learned a lot about the local community, made new friendships, and gained new perspectives on life. My tip for anyone going on a volunteering experience is that it is completely okay if everything does not work out during the first few days or weeks. It takes time to adjust to new circumstances, and everyday life becomes easier with each day.

Have you experienced homesickness, and how can you cope with it? During my first week, I felt somewhat homesick because everything around me was new, and I felt like I did not know how anything worked. However, as I gradually got used to living in Finland, my homesickness disappeared. The people around me were helpful and kind, which made it easier for me to adjust to my new surroundings. Calling my family and friends back home also helped me deal with homesickness. Some days I have felt like I could stay in Finland forever, while on other days I have just wanted to go home and see my friends and family. I think these feelings are a natural part of living abroad and being away from the people and places that are familiar to me.

Volunteering around the world:

Acceptance as a Key Principle in ICYE Thailand

Text: Dilbar Aliyeva
Photos: Jarinya Krittikan and VSA Thailand

Jarinya Krittikan from Volunteer Spirit Association (VSA) Thailand.

Could you introduce yourself and your role in ICYE Thailand?

My name is **Jarinya Krittikan**, though most people call me "**Gate**." In Thailand, we typically use nicknames that aren't related to our official names. I am the Director and Co-founder of Volunteer Spirit Association (VSA) Thailand.

Could you briefly introduce ICYE Thailand? What kinds of volunteer projects does your organisation offer?

We mainly see ourselves as an educational center that supports formal education through experiential learning and tacit knowledge. Our projects focus primarily on education, and we work closely with schools, universities, and other educational institutions.

Thailand's education system currently places a strong emphasis on academic outcomes and targets, sometimes at the expense of deeper understanding and practical knowledge. We believe cultural factors play an important role in this, as human resource development remains at the heart of peaceful coexistence on a global scale.

For example, Thai people begin learning English as early as kindergarten, yet many still struggle to communicate effectively. This is largely because education focuses heavily on grammatical rules rather than practical application and genuine understanding. In addition, traditional Thai culture, which emphasizes restraint in both physical and verbal expression, has historically made English pronunciation – such as tongue placement and aspirated sounds – more challenging. This makes education in Thailand challenging, and we believe this is one of the areas where our strengths can provide support.

Exploring the Thai environment in one of the co-operation projects of VSA Thailand.

Beyond education, VSA also places a strong emphasis on culture by promoting learning and appreciation of local cultural diversity. Our ultimate goal is to help people coexist harmoniously while minimizing conflicts rooted in mutual misunderstanding.

Currently, VSA actively collaborates with UNESCO on the World Heritage Initiative, alongside various projects dedicated to the environment, society, and health and well-being.

Many volunteers are far away from home for the first time. How does ICYE Thailand support them to settle into life in Thailand and feel part of the local community?

Every month, after new volunteers arrive, we organize a five-day Orientation Week. It brings together incoming international volunteers, outgoing Thai volunteers preparing to go abroad, and new VSA members.

The goals of Orientation Week are to introduce the fundamentals of international volunteering, provide new arrivals with time to adjust, prepare them for their upcoming projects, teach them basic Thai language skills, and build a monthly cohort so volunteers can support one another.

For example, one Thai volunteer heading to France met a French volunteer who had just arrived in Thailand. They quickly became friends, and the French volunteer even gave the Thai volunteer the keys to their apartment in France so they would have a place to stay before and after their project.

We also aim to create a strong sense of companionship so volunteers feel supported throughout their time in Thailand and beyond. We do this through our monitoring system, which includes monthly online meetings and reports, mid-term evaluations and project visits, and a final evaluation.

"VSA has a declaration: 'Every corner of the world is our home and our workspace.'"

What types of accommodation do volunteers usually stay in during their projects? Based on your experience, what do you think is the best accommodation arrangement for volunteers, and why?

Accommodation varies depending on the project. Volunteers may stay with a host family, in an apartment at a school, or in a university dormitory.

We don't measure which accommodation is "the best." Each project offers its own unique environment and local community, giving every location and every experience its own distinct character. Volunteers who have the opportunity to stay in these different communities learn to blend in and experience local life in their own way. We believe this is the natural character of life on our planet.

How do these living arrangements influence the volunteers' experience?

As I mentioned, each community offers a unique volunteer experience. Whether staying with a host family or in a school dormitory alongside local teachers, the value of the experience cannot be measured by physical comforts. Instead, the core of the learning process and personal growth lies in understanding the cultural background that shapes the unique character of each community.

By spending an extended period fully immersed in these local environments, volunteers can carry these lessons into their daily lives long after the project ends. They learn to navigate differences, coexist harmoniously with diverse colleagues in the workplace, and reduce conflict within their own societies.

Ultimately, we hope these experiences of adaptability and learning will foster genuine leadership in our volunteers, empowering them not only to adapt but also to guide others and promote peaceful coexistence within their communities.

This issue of the magazine explores the idea of "home." After working with volunteers from around the world, has your own understanding of home changed? If so, how?

VSA has a declaration: "Every corner of the world is our home and our workspace."

This is not merely a poetic statement, but the foundational principle that guides everything we do.

In the past, we built a large Learning Center spanning nearly 17 acres – a physical space where people from all over the world could gather, work, learn, and grow, both personally and for the benefit of society.

Over time, however, we came to a profound realization: if every place on Earth is indeed our home and workspace, then every person on this planet is part of our team.

This realization completely transformed our approach to work. Every partner institution now serves as a VSA office, and every partner is a valued member of the VSA team. As a result, our workspace extends across Thailand through our network of partners, creating an integrated system of collaboration.

Our volunteers are family, not outsiders. Value is not measured in money, but in the unique, intangible returns that resonate differently with each individual.

If volunteers strive to truly understand this principle, they will discover that "home" resides within ourselves and our minds. In Eastern philosophy, where the mind and body are seen as deeply interconnected, there is a saying: 'Everything—and every feeling—depends on your mind.'

Kolme kysymystä alumnille:
”Mihin tahansa menen, löydän omat ihmiset ja pärjään”

Yli kolmekymmentä vuotta vapaaehtoisjaksonsa jälkeen Johanna Haapala muistelee vuotta ulkomailla kiitollisuudella. Ystävät Kolumbiasta ja Meksikosta ovat yhä läsnä elämässä.

Teksti: Susanna Halme
Kuva: Johanna Haapala

Missä asuit ja työskentelit vapaaehtoisena?

Asuin vapaaehtoisena useammassa paikassa. Ensin olimme koko Ranskaan tullut vapaaehtoisporukka kolme viikkoa kielileirillä Clermont-Ferrandissa. Osa meistä lähti omaan projektiinsa leirin jälkeen, mutta monella meistä – minä mukaan lukien – ei vielä ollut vapaaehtoispaikkaa silloin tiedossa. Me jatkoimmekin parilla vapaaehtoistyöleirillä: ensimmäisellä kunnostimme vanhaa raunioitunutta linnaa, jonka ensimmäisessä kerroksessa myös asuimme, ja toisella rakensimme pieneen kylään muuria.

Lopulta kaikille löytyi vapaaehtoistyöpaikat, ja minä lähdin Avignoniin Etelä-Ranskaan. Olin töissä retkeilymajassa, jossa lähinnä tiskasin ja siivosin. Ilmojen kylmettyä retkeilymaja kuitenkin hiljeni, ja tuntui turhauttavalta asua yksin isossa paikassa ja siivota tyhjiä huoneita. Niinpä retkeilymajan johtaja järjesti minulle paikan yksityisen lukion viimeiseltä luokalta. Vaikka olin itse kirjoittanut ylioppilaaksi jo kaksi vuotta sitten, viihdyin hyvin ja luokalla oli paljon minun ikäisiäni.

Varsinaisen talvikauden työskentelin toisessa retkeilymajassa ja ihan eri puolella Ranskaa. Se oli pieni ja yhteisöllinen paikka Metabiefissä, joka on pikkuinen kylä Jura-vuoristossa. Aamut ja illat tein vapaaehtoistöitä. Päivät sen sijaan vietin laskettelurinteessä muiden retkeilymajan työntekijöiden ja usein myös vieraiden kanssa. Opin lumilautailemaan ja kevään tullen olin jo aika mestari lajissa.

“Opin vuodessa enemmän kuin useamman vuoden aikana koti-Suomessa.”

Kevääksi minun olisi pitänyt palata Avignoniin, mutta viihdyin niin hyvin pikkukylän retkeilymajassa, että päätin jäädä sinne. Ja lopuksi tunnustan jotain: kesän ennen paluuta Suomeen asuin salaa kolumbialaisen ystäväni huoneessa Pariisin pakolaiskeskuksessa, jossa hän oli vapaaehtoistöissä.

Miten koet vapaaehtoistyöjaksosi vaikuttaneen myöhempään elämääsi?

Vuosi vapaaehtoistyössä Ranskassa on vaikuttanut elämääni valtavasti. Alun perin motivaationani valita juuri Ranska oli ollut oppia

"Kuva on otettu kesällä 1994, kun olin ICYEn kautta kansainvälisellä työleirillä (ennen kuin järjestö löysi minulle ja muille vapaaehtoistyöpaikat). Taustalla on rauniolinna, jonka sisällä nukuimme ja jonka pihaa kunnostimme päivisin," Johanna kertoo.

ranskan kieli, ja sen opinkin loistavasti. Vuoden suurin anti oli kuitenkin se, että sain rohkeutta, itsevarmuutta, laajempaa perspektiiviä elämään – ja elinikäisiä ystäviä. Olin ainut eurooppalainen vapaaehtoisporukassamme; lähes kaikki muut tulivat Latinalaisesta Amerikasta ja pari myös Etelä-Koreasta. Ystävystyin läheisesti kolumbialaisen **Susanan** ja meksikolaisen **Irman** kanssa, ja he ovat elämässäni läsnä edelleen. Myös Avignonissa lukiossa löysin kaksi sydänystävää, jotka ottivat perheineen suomalaisen tytön siipiensä suojaan, ja vuoristokylän muiden nuorten työntekijöiden kanssa meillä oli valtavan hauskaa.

Vuoden jälkeen ymmärsin, että mihin tahansa paikkaan minut jatkossa elämässäni heitetäänkään, löydän aina omat ihmiset ympärilleni ja pärjään. Tämä luottamus elämään kantaa minua varmasti loppuelämäni. Maailma on hyvällä tavalla pieni, ja ihmiset samanlaisia kaikkialla.

Millaisia muistoja on erityisesti jäänyt mieleesi vapaaehtoisjaksoltasi?

Kun muistelen vuottani vapaaehtoistöissä yli kolmenkymmenen vuoden jälkeen, on päällimmäisenä tunteena suuri ilo ja kiitollisuus siitä, että sain kokea sen kaiken. Minulla on valtavasti muistoja siitä ajasta: öisistä keskusteluista uusien ystävien kanssa kielikurssilla ja työleireillä, yhteisistä liftausmatkoista maaseudulla, filosofiantunneilta katolisessa lukiossa Avignonissa, aurinkoisista päivistä laskettelurinteessä vuoristokylässä, aamuista Pariisissa, kun kaupunki herää ja askel on kevyt, Susanan ja Irman kanssa tehdystä budjettibussimatkasta Italiaan. Muistan vielä, miten täysillä elin noissa hetkissä. Opin vuodessa enemmän kuin useamman vuoden aikana koti-Suomessa.

Maailmanvaihdon alumni

Johanna Haapala, 52

- Nykyään asuu Espoossa ja toimii suomen kielen yliopisto-opettajana ja tutkijana.
- Osallistui vapaaehtoistyöhön Ranskassa retkeilymajoissa ja kansainvälisillä vapaaehtoistyöleireillä 1994–95.
- Innostui vapaaehtoistyön kautta kansainvälisyydestä ja monikulttuurisessa ympäristössä toimimisesta, sittemmin onkin erikoistunut suomi toisena kielenä -opetukseen.

A Home That Lasts

A second home, a family. Host family dad Ari and volunteer Susanne look back on the experiences that began with opening a home to a young person from another country and grew into relationship that has lasted long after the volunteering ended.

Text: Anil Biçer
Photos: The albums of Susanne, Pia Hietanmies and Harri Paljakka

Susanne's first contact with her future host family came before she had even arrived in Finland.

During a nervous telephone call with her host mother, she could barely stop giggling. Yet when they finally met at the airport, her nervousness quickly disappeared.

"They welcomed me so warmly that I instantly felt at home", she recalls.

Susanne had arrived in Finland from Switzerland in 1995, as a young ICYE volunteer. She remembers the house as lively and warm, and among her first impressions were an enormous refrigerator and the excitement of having her own room.

Looking back, however, it is not one grand moment that defines her experience of home. It is all the little moments in between.

She remembers baking and sewing with her host mother and learning skills she still uses today. Thanks to her, Susanne can mend her children's trousers and occasionally bakes 'pulla'. Her host father **Ari** introduced her to his old **Tina Turner** cassette collection, songs she can still sing by heart.

Her host brothers also became part of her everyday life. One recorded a German television programme with Finnish subtitles to help her learn the language. With the younger brother, she once tried to explain division using his Finnish maths workbook. Neither quite understood what the other was saying.

Looking back, it is not one grand moment that defines Susanne's experience of home. It is all the little moments in between.

"Perhaps that's the most beautiful thing about home: it's not the big events you remember, but all the little moments in between," Susanne reflects.

Finland, a second home

That experience also changed what the word 'home' meant to her. Today, she sees home less as a physical place and more as a feeling: somewhere you are safe, accepted, and welcome. Her host family gave her exactly that.

Finland gradually became more than the country where she was volunteering. Once she was able to communicate in Finnish in shops and at school, everyday life itself started to feel familiar. Finland had begun to feel like "a second home". Almost three decades later, that feeling remains.

Susanne now lives in Switzerland with her own family and works as a lecturer at a university of teacher education. She and her host family have continued to meet, usually at least once a year in either Finland or Switzer-

Susanne volunteered in Finland and stayed with Ari's family about thirty years ago. Nowadays Susanne and Ari meet usually at least once a year either in Finland or Switzerland.

land. Her host parents have been present at some of the most important milestones of her life: her university graduation, her wedding, and even her first workplace.

"They were never just my host family. They have remained an important part of my life ever since," she says.

Her host mother has since passed away, which was a painful loss. Yet the relationship with the family as a whole has remained strong, and her conversations with her host father have continued.

Host dad Ari describes the relationship in equally clear terms:

"Family."

For him, welcoming Susanne into the household meant "getting a daughter or a second girl in the house". Today, he says their relationship has not faded but deepened. "We are really an extended family with everyone."

What does that connection mean after all these years?

"It really enriches all of our lives. Couldn't imagine life without this."

Home is something you build together

The relationship grew from a simple act: opening a home to someone who was initially a stranger.

For Ari's family, it meant allowing a new person into the rhythms of everyday life. For Susanne, it meant finding safety and belonging in an unfamiliar country. Home emerged not simply from a room or a house, but from shared meals, jokes, arguments, traditions, language, music, and countless ordinary moments.

Some of those moments have travelled surprisingly far. Susanne still remembers Finnish food and customs, and even introduced her husband to 'mämmi'. Stories that began in a Finnish family home have become a part of new families and lives elsewhere.

Perhaps that is what makes these relationships special: the home does not disappear when the volunteering period ends. It expands.

For someone preparing to become a host family or an international volunteer, Ari's advice is straightforward: "Be yourself, don't act or pretend, deal with things as quickly as possible, open your life to a new person and really learn from each other."

Susanne offers a similar invitation: "Be open to differences and curious about one another. Be willing to laugh together and learn from each other."

And maybe that is ultimately what opening a home to someone from another country means. You do not simply give someone a place to stay. You make space for another person in your life, and sometime, years later, discover that they have become part of what you call 'home'.

Messages and hours over coffee – a connection of nearly twenty years now

Pia Hietanmies and Harri Paljakka have kept in close contact with Diego Alvarez Franco ever since he lived with them as a volunteer nearly twenty years ago.

Pia and Harri:

Home for us is… A place where people can come, relax, and talk. People we know and even those we are a little bit unfamiliar with are welcome to our home.

Hosting a volunteer impacted our view on home so that… It strengthened our view that a home can make room for people with different backgrounds and experiences.

An example of the exchange that we had with the volunteer is… that he taught me (Pia) how to cook rice in the way his mother did, first frying it in a little oil and spices before adding water. I still cook rice in this way.

Keeping in contact with the volunteer afterwards, a moment that has touched us is… When we received an invitation to his wedding.

We would describe our current connection with the volunteer… warm. As the volunteer nowadays lives in Finland, we visit each other, exchange messages and invitations, and sometimes spend hours together over coffee.

Diego, volunteer from Bolivia:

Home for me is… a place to be yourself.

Staying with a host family impacted my view on home... A bit. I learned that home is a place to unwind from the daily routine and a place where you can be in sweatpants.

Over the years, our relationship has… changed so that whereas I feel were in our bubbles when we met, over the years, Pia and Harri have heard a lot from me about living in a South American country and I from them about Finland. Today, we can talk about different subjects and we understand each other more. We can talk more adult stuff with more understanding of our views and opinions.

I would describe my current relationship with Pia and Harri as… great. Harri, Pia, and their kids have remained part of my life. Even though it was only a year, we shared quite a lot of experiences, so I consider them as a part of my close circle of friends.

"One memory of living with Pia and Harri is, among many, my first day of snow. I had never seen snow before. Pia woke us up and said 'Diego, it's snowing.' That evening Harri went to clean the entrance, and I had to go see it. I felt like a little kid, touching snow and playing with it', tells Diego. The photos are from the host family period. On the left, there are son of Pia and Harri Tuomas (left), Pia, Pia's father Seppo, and Diego. On the right, Diego and Harri.

Koti yhteisössä

Suomeen saapuvia vapaaehtoisia asuu kotimajoituksessa, mutta heitä asuu myös vapaaehtoistyöpaikoissaan. Yksi tällainen paikka on Tapolan kyläyhteisö.

Teksti: Susanna Halme

Tapolan kyläyhteisön päiväaikaisen toiminnan ohjaaja Raisa Waselius, voisitko kertoa yhteisöstänne ja sen toiminnasta?

Tapolan kyläyhteisö on elinvoimainen asumis- ja työyhteisö kehitysvammaisille aikuisille. Tapola on yksityinen sosiaalipalvelujen tarjoaja. Tehtävämme on ylläpitää ja parantaa asukkaidemme hyvinvointia. Tarjoamme sekä ympärivuorokautista palveluasumista että tuettua asumista. Meillä on 50 asukasta, ja kun mukaan lasketaan kaikki työntekijät ja vapaaehtoiset, meitä on yhteensä noin 100 ihmistä.

Joka vuosi toivotamme tervetulleiksi 3–6 vapaaehtoista eri puolilta maailmaa. He osallistuvat Tapolan elämään monipuolisesti sen kaikilla osa-alueilla. Meillä on neljän vuosikymmenen kokemus vapaaehtoistyöstä, ja kaikki ovat iloisia uusista ihmisistä, joista tulee uusia ystäviä ja lopulta usein kuin perheenjäseniä.

Tapolassa on kolme taloa kehitysvammaisille asukkaille ja yksi vapaaehtoistyöntekijöille. Yhteisön jäsenet osallistuvat erilaisiin työpajoihin. Pihatyöpajassa hoidetaan eläimiä, valmistetaan polttopuita, lapioidaan lunta ja leikataan nurmikkoa. Puutarha- ja yrttityöpaja sisältää kasvien hoitoa, sadonkorjuuta ja tuotteiden, kuten teen ja yrttiseosten, valmistusta. Taidetyöpaja kutsuu käsitöiden, musiikin ja muun taiteen pariin. Tapolassa toimii pieni kyläkauppa, jossa myymme työpajojemme tuotteita. Meillä on maatila, jolla on pienimuotoista viljelyä, lehmiä, lampaita ja kanoja.

“Yhteisössä eläminen on loistava tilaisuus oppia muista ja itsestään.”

Entä missä ja miten Tapolassa työskentelevät vapaaehtoiset asuvat? Mikä siinä on toimivinta, mikä ehkä haastavinta?

Vapaaehtoiset asuvat Tapolan alueella Väinälän talossa. Jokaisella on oma huoneensa, muut tilat ovat yhteisiä. Asumiseen sisältyy täysi ylläpito. Väinälä-talosta löytyy kuusi asuinhuonetta, kaksi kylpyhuonetta, siivous- ja pyykinpesutilat, pieni keittiö, yhteinen oleskelutila sekä varastotila. Pihapiirissä on myös puulämmitteinen sauna. Yleensä vapaaehtoisia on 3-6 kerrallaan.

Yhteisössä eläminen on loistava tilaisuus oppia muista ja itsestään. Kaikki talot ja työpajat ovat kävelymatkan päässä toisistaan. Illat ja vapaa-ajat on helppo luontevasti viettää asukkaiden seurassa talossa tai muiden vapaaehtoisten kanssa yhdessä. Kymmenen kilometrin päässä sijaitsee Tapolan järvenrantamökki, jota voi käyttää yhdessä tai mahdollisuuksien mukaan myös ystävien ja perheen kanssa kesäkuukausina.

Haastavaa Tapolassa asumisessa on sen etäisyys palveluista ja huono julkinen liikenne. Tapola on maaseutuyhteisö, joka sijaitsee Niinikosken kylässä Etelä-Suomessa. Olemme kymmenen kilometrin päässä Orimattilasta, kolmenkymmenen kilometrin päässä Lahdesta ja sadan kilometrin päässä Helsingistä. Orimattilassa on noin 16 000 asukasta. Joukkoliikennettä Tapolan ja Orimattilan välillä ei juurikaan ole, mutta Orimattilasta bussi- ja junayhteydet ovat hyvät. Meillä on polkupyöriä vapaaehtoisille, mutta tie Niinikoskelta Orimattilaan on kapea ja mutkainen eikä kevyenliikenteen väylää ole. Lisäksi ajokortin omaavilla vapaaehtoisilla on mahdollisuus käyttää Tapolan autoja polttoainekustannuksia vastaan.

One of the volunteers of Tapola is Eric – nice to meet you! How would you describe your life in Tapola, especially accomodation?

The house we live in is old but still in good condition. Nine people can live there, and it has two bathrooms upstairs and two simple bathrooms downstairs, so that was never a problem. The rooms are unique and there is some nice furniture.

Outside there are bikes we can use and a nice small garden with some benches. The location of the house is actually nice; it's not in the center and not too far away from the other houses. I really like Väinälä.

Tapolan kyläyhteisö

Maaseudulla idyllisen Niinikosken kylän keskellä sijaitseva Tapolan kyläyhteisö tarjoaa asiakaslähtöistä asumista sekä työ- ja päivätoimintaa kehitysvammaisille aikuisille. Yhteisö on toiminut samalla paikalla jo vuodesta 1974.

Tavoitteena on luoda ympäristö, jossa jokaisella yksilöllä on mahdollisuus kokea ja yhdistää koti, merkityksellinen työ sekä sosiaalinen, kulttuurinen ja henkinen elämä. Toiset ihmiset kohdataan jokaisen ainutlaatuisuus ymmärtäen. Tapolan kyläyhteisö on kokonaisvaltainen valinta asukkailleen.

Asuintalojen rauhallinen sijainti luonnon keskellä tukee hyvinvointia ja mahdollistaa eläinten läsnäolon osana arkea. Piha-alueet ja lähiluonto tarjoavat turvallisia ja monipuolisia ulkoilumahdollisuuksia, ja asukkaat voivat liikkua ja virkistäytyä luonnossa päivittäin. Jokainen asukas voi sisustaa huoneensa omien mieltymystensä mukaan. Vuodenkiertoon liittyvät tapahtumat ja juhlat ovat oleellinen ja tärkeä osa toimintaa. Vuosi-, viikko- ja päivärytmi luovat selkeän rakenteen, joka auttaa ajan hahmottamista ja tuo ennakoitavuutta elämään. Kaikilla asukkailla on myös mahdollisuus osallistua säännöllisesti pidettäviin kyläkokouksiin, joissa pääsee keskustelemaan ja vaikuttamaan yhteisiin asioihin.

Tapolan kyläyhteisön työ- ja päivätoiminnan tarkoituksena on tukea itsenäistä elämää ja edistää sosiaalista vuorovaikutusta. Tavoitteena on parantaa elämänlaatua ja osallisuutta sekä ennaltaehkäistä syrjäytymistä ja psyykkisiä haasteita. Tapolan työpajojen toiminta on yhteisöllistä, osallistavaa, kokemuksellista ja luontoperustaista. Sitä toteutetaan yksilöllisesti, tavoitteellisesti, ammatillisesti ja vastuullisesti.

Lähde: www.sylviakotiyhdistys.fi

Avoin mieli ja uteliaisuus ovat kotimajoittajan parhaat oppaat

Aira Undén-Selander ja Veera Hallman ovat löytäneet kotimajoittamisesta tavan tuoda kansainvälisyyttä omaan arkeen. He tulivat mukaan toimintaan varsin erilaisista elämäntilanteista.

Teksti: Susanna Halme
Kuvat: Aira Undén-Selanderin ja Veera Hallmanin kotialbumit

Aira Undén-Selander kuvailee itseään eläköityneeksi opettajaksi, äidiksi ja isoäidiksi. Luonnossa liikkuminen, mökkipuuhat ja lukeminen ovat hänelle tärkeitä, ja pari vuotta sitten hän palasi myös jatko-opintojen pariin Helsingin yliopistossa.

Airan kiinnostus kansainvälisyyteen juontaa juurensa nuoruuteen:

”Kuulun siihen sukupolveen, joka osti heti interrail-lipun, kun rahat oli tienattu kesätöillä. Kokemukset ja kohtaamiset vaikuttivat elämänasenteeseen ja myöhemmin oli helppo avata koti myös toisesta kulttuurista tuleville.”

Kun Airan lapset olivat pieniä, perheessä asui au pair -tyyppisesti Saksasta tullut nuori opiskelija useana kesänä. Vuosien kuluessa elämäntilanne muuttui ja lapsetkin muuttivat omilleen, jolloin kotiin jäi enemmän tilaa. Ystäväperheen myönteiset kokemukset Maailmanvaihdosta herättivät kiinnostuksen. Aira alkoi selvittää, miten kotimajoitustoiminta käytännössä toimii.

”Ajattelin, että tämä voisi olla hyvä juttu. Olen itsekin ollut vaihdossa, joten jonkinlaista tietoa minulla jo oli siitä, millaista se voisi olla nuoren näkökulmasta.”

Pian hänen kotiinsa saapuikin vapaaehtoinen Georgiasta. Yhteensä Aira on majoittanut kolme nuorta vuosien 2018–2025 aikana.

Aira Undén-Selander kuvailee kotimajoittamista erityislaatuiseksi vapaaehtoistyöksi, jossa oppiminen tapahtuu molempiin suuntiin.

Veera Hallman puolestaan muodostaa päiväkoti-ikäisen lapsensa kanssa pienen perheen. Hän on matkustellut paljon ja opiskellut espanjan kieltä. Hän kuuli mahdollisuudesta ryhtyä kotimajoittajaksi sattumalta

Veera Hallman näki kotimajoittamisen mahdollisuutena opettaa lapselleen, että kommunikointi on paljon enemmän kuin pelkkä kieli.

työnsä kautta.

”Ajattelin, että kotimajoittajana olisi helppoa tutustuttaa omaa lastani muihin kulttuureihin ja samalla päästä itse puhumaan espanjaa, jota olen opiskellut”, Veera kertoo.

Hän näki kotimajoittamisen myös mahdollisuutena opettaa lapselleen jotain tärkeää kulttuurienvälisestä kohtaamisesta:

”Lapsellekin on hyvä ymmärtää, että kommunikointi on paljon enemmän kuin pelkkä kieli.”

Arjen arvokkaat kohtaamiset

Kotimajoittaminen tarkoittaa ennen kaikkea yhteistä arkea. Aira on majoittanut vapaaehtoisia 4–8 kuukauden jaksoissa. Jokaisen uuden tulijan saapuminen on herättänyt hieman jännitystä. Käytännössä yhteiselo on kuitenkin sujunut hyvin.

”Minun näkökulmastani nuoret solahtivat vaivattomasti arkeen ja myös juhlaan. Vapaaehtoinen kannattaa ottaa mukaan mahdollisimman moniin tilanteisiin ja elää omaa arkea sellaisena kuin sitä eläisi ilman vapaaehtoistakin”, hän neuvoo.

Vapaaehtoisen kanssa jaettu arki on avannut uusia näkökulmia maailmaan. Jokainen vapaaehtoinen on tuonut mukanaan oman kulttuurinsa, kokemuksensa ja tapansa tarkastella elämää.

”Jokainen nuori omalla toiminnallaan ja läsnäolollaan avasi silmiä sille, kuinka me elämme samassa maailmassa”, Aira kuvailee.

Erityisen mieleenpainuvana Aira muistaa japanilaisen vapaaehtoisen, jonka kanssa hän keskusteli kulttuurien eroista ja yhtäläisyyksistä sekä japanilaisesta estetiikasta ja filosofiasta. Aira kertoo saaneensa samalla uusia näkökulmia myös häntä itseään kiinnostaneeseen ichigo ichie -ajatteluun eli hetkessä elämisen taitoon.

Myös Veeran kokemus kotimajoittajana on ollut myönteinen. Hän on toiminut kotimajoittajana yhden kerran kuuden kuukauden ajan, jolloin hän majoitti Costa Ricasta tulleen vapaaehtoisen.

”Kokemukseni kotimajoittajana toimimisesta on ollut kaikin puolin erittäin hyvä”, hän tiivistää.

Kodin tarjoaminen ulkommailta saapuvalle sujui ilman ongelmia hyvässä yhteisymmärryksessä.

”Meillä ei ollut minkäänlaisia ongelmia meidän vapaaehtoisen kanssa. Varmastikin molemminpuolinen kunnioitus toisten tapoja kohtaan on auttanut yhteiseloa.”

Parhaiksi hetkiksi Veera nostaa arkiset kohtaamiset ja keskustelut.

”Parasta kotimajoittajana on ehkä yhteiset juttutuokiot ja päivälliset, vaikka joskus aikataulut saattoivat mennä ristiin.”

Veera kertoo, että erityisen merkityksellistä oli nähdä vapaaehtoisen ja lapsen välisen suhteen ja kommunikoinnin kehittyminen:

”Oli hauska nähdä, miten tärkeäksi lapselle muodostui suhde majoittujaan. Ja kuinka ilman yhteistä kieltä he onnistuivat vitsailemaan ja kikattelemaan käsimerkein.”

Kotimajoittaminen ei kuitenkaan tarkoita

sitä, että kaikki olisi aina täysin mutkatonta. Airan mukaan haastavinta ovat joskus tilanteet, joissa yhteistä kieltä on, mutta oikeita sanoja ei silti löydy. Silloin olo voi tuntua epävarmalta. Ratkaisuksi hän suosittelee pysähtymistä ja avointa keskustelua.

”Voi kysyä, mitä vieras toivoo ja odottaa sekä yhdessä miettiä, mikä olisi mahdollista molemmille osapuolille.”

Uusia näkökulmia ja yhteyksiä

Aira kertoo vaikuttuneensa vapaaehtoisten motivaatiosta:

”Olen ollut yllättynyt ja myös vaikuttunut siitä, miten motivoituneita nuoret ovat olleet omaan työrupeamaansa ja oleskeluunsa Suomessa.”

Samalla vapaaehtoiset ovat jättäneet pysyvän jäljen hänen elämäänsä. Japanilainen vapaaehtoinen edistää nykyisin suomalaisen koulutuksen tuntemusta kotimaassaan ja on tulossa jälleen Suomeen vierailulle. Myös Georgiasta tullut vapaaehtoinen on säilynyt osana elämää vuosienkin jälkeen:

”Keväällä tapasimme hänet pitkästä aikaa koko perheen voimin, kun hän oli käymässä Helsingissä. Vaikka jokaisen elämässä oli tapahtunut muutoksia ja vuosia oli kulunut, tunnelma oli lämmin ja ilo silmin nähden molemminpuolinen.”

Myös Veeran perheessä yhteys on jatkunut vapaaehtoisen lähdön jälkeenkin.

”Mahtavaa on, että meille on jo tullut kutsu häihin Costa Ricaan.”

Miksi ryhtyä kotimajoittajaksi?

Sekä Aira että Veera kannustavat harkitsemaan kotimajoittajaksi ryhtymistä. Airan mukaan tärkeintä on avoin asenne.

”Avoin mieli ja uteliaisuus ovat parhaat oppaat”, hän kiteyttää.

Hän kuvailee kotimajoittamista erityislaatuiseksi vapaaehtoistyöksi, jossa oppiminen tapahtuu molempiin suuntiin. Samalla oma koti avautuu osaksi kansainvälistä kohtaamista.

”Suosittelen tätä aivan kaikille, mikäli kodista löytyy sopiva tila.”

Aira ja Veera muistuttavat, että kotimajoittamiseen saa tukea ja neuvoja. Maailmanvaihdon tiimi auttaa sekä vapaaehtoisia että kotimajoittajia koko jakson ajan.

Osa Maailmanvaihdon kansainvälisistä vapaaehtoisista asuu Suomessa ollessaan kotimajoituksessa.

- Kotimajoittajana voi toimia hyvin monenlainen koti: lapsiperhe, pariskunta, yksin asuva tai vaikkapa useamman sukupolven talous.
- Yhteistä kotimajoittajille on halu kohdata ihmisiä eri kulttuuritaustoista ja jakaa arkea vapaaehtoisen kanssa.
- Kotimajoittajana voi toimia muutamasta kuukaudesta jopa vuoteen.
- Vapaaehtoinen saa mahdollisuuden tutustua kotielämään Suomessa läheltä ja päästä osalliseksi tavallisessa arjessa.

How to make yourself feel at home while volunteering abroad

A short handbook written by international volunteers for international volunteers.

Text: Martina Casadei
Photos: The album of Léa Delepine

Volunteering abroad is lifechanging experience, full of different kind of challenges: new working skills to learn, a full immersion in a different culture, having to speak a foreign language everyday, everytime, everywhere... But it is also a beautiful, unique opportunity to visit a country you always dreamt of and to test how it actually feels to live there.

One of the biggest challenges that you will face while volunteering abroad, sooner or later, is feeling homesick. It can happen during your very first days abroad when everything will seem so foreign and far from what you are used to; or, maybe it will happen after some time after you moved abroad when enthusiasm for your new life begins to fade. Suddenly, you feel lonely, scared, so far away from your home and your loved ones and forced to fit in a foreign place, facing every type of challenges alone. How to deal with moments like this? For sure, social media gives a huge help, allowing us to be in touch with our loved ones, and that gives a great comfort during hard moments. Moreover, trying to meet new friends, whether they come from your home country or not, and getting a hobby are good ideas. And, decorating personal spaces with something that reminds of our passions, family and friends can be helpful.

But there are some more tips that come from current and former volunteers. Let's read what they can teach from their own experiences!

Lea's story:

Lea is a 26-year-old French girl, but her heart belongs to the North! During her university studies in geopolitics, she did an Erasmus exchange in Norway, and fell in love for the stunning nordic landscape and the peaceful and grounded way of living. After that experience, she wanted to see more of the North: so, she did an internship in Sweden and, then, she decided to apply for an European Solidarity Corps project in Finland, which is currently happening. Although her passion led her exactly where she wanted, Lea also experienced homesickness during her volunteering time abroad: it happened when she was unable to attend French celebration that are particularly important to her, such as May Day and Cannes film festival. But she managed it succesfully, thanks also to a precious ally: food! Food can become a special "bridge" from your home country: cooking your favourite dishes or trying to find dishes that taste similar to them is an excellent expedient against homesickness!

Volunteer Léa's home is currently in Helsinki where she lives with a host family Pia and Harri.
Here are a couple of Helsinki views Léa has enjoyed.

Martina's story:

Martina is 26 years old Italian girl with a childhood dream: to visit all Nordic countries! She loves Nordic mythology and Nordic lifestyle, so peaceful, simple and close to nature. This summer, her dream became real, as she was selected for an ESC project in Finland. But, she didn't expect that during her first days in the country she longed to visit since she was a child, she would feel so sad and lonely, and that she would experience homesickness so early. However, she found out an efficient expedient to manage homesickness and feeling at home in her new country: she found out that taking care of herself as she was her own baby helped her dealing with difficult moments. Eating sweets, buying herself something nice, sitting on a bench in park, to rest and contemplate a landscape... Basically, doing simple, nice things helped her build a new life abroad and feel at home in her new country.

Janni's story:

Janni is a 21-year-old Finnish business student who dreams about far away countries. This is why, shortly after graduating from high school, she decided to take part in an European Solidarity Corps in Poland. Even if she found Poland not too different from Finland, she experienced homesickness several times as well. What was her secret to manage it? She suggests that routine plays a main role in her experience: finding a new routine, such as finding your favourite grocery shop or a path to go working that looks good to you, is an excellent way to fit in a new life abroad, and to feel at home in a foreign country.

Riikka's story:

After her bachelor degree, Riikka needed a gap year. And what would be a better idea for a gap year than taking part in a 12 months volunteering project in Ecuador! She already took part in short term volunteering abroad, but this time she wished a longer and deeper experience that would also allow her to learn Spanish. Despite her first impact with Ecuadorian people and culture was definitely positive, Riikka remembers that getting used to local food was harder than she expected. But spending time with her host family and meeting people outside her "volunteering circle" helped her building a new life, and feeling at home on the other part of the world.

Finally, one last tip: don't be too hard on yourself! Basically, moving abroad is something more complex than you could think, and it takes some time to feel completely at ease in a foreign Country. Take your time, don't give up, and you will enjoy one of the most beautiful experiences of all your life!

When A Small Finnish Village Became Home

Text and photos: Sonia Florio

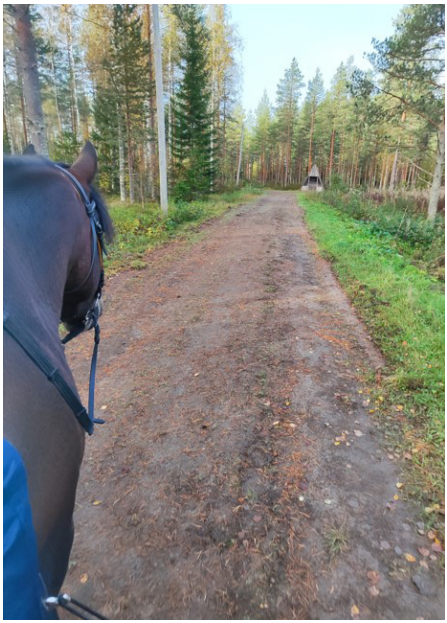
Describing a European Solidarity Corps experience is almost impossible in words, because the truth is that no adjective you can think of will ever be able to express the power of the emotions felt in such an experience. My advice is simply to experience it.

I chose to volunteer in Finland because I had visited Lapland a few years earlier and had literally fallen in love. But traveling as a tourist, as we know, is often very different from an experience as a local. So, my curiosity drove me to want to experience something in the educational field that is very close to my heart, both professionally and personally.

My project took place in Lehtimäki, a small village in central Finland, at Lehtimäki

Me and my roomie Sofia at the work stables.

Horse therapy at Lehtimäki.

"I believe that if you're willing to communicate, barriers break down and you can always find a way to understand each other. "

Special Folk High School, a boarding school for youth and adults with disabilities. My role involved supporting the teachers during various school lessons. Our schedule was organized around five day week, during which we participated in theater, art, mechanics, and woodworking workshops, as well as mathematics and literature classes. We often assisted the students with equine therapy, including hands-on help with cleaning the stables, or during swimming lessons, where we looked after the girls and helped them with personal hygiene and getting ready for the activity.

The staff was helpful and welcoming from the start, and even though we spoke very different languages, communication was never a problem. I believe that if you're willing to communicate, barriers break down and you can always find a way to understand each other. The hugs from the guys in the morning between one "huomenta" and the next warmed my heart despite the Finnish cold.

Some things that I learned are the respect for free time, the tranquility, the feeling of being at one with nature. They remind you how essential it is to take time for yourself, and it's one of the things I'll always cherish in the hectic daily routine we're used to living in our society.

Last but not least, my volunteering partner **Sofia**, my "sunshine," has become my family in just a few months. A perfect match: a companion for laughter and daily cuddles in our little house, where we shared English-language TV series, Finnish lessons, and Italian-Spanish food exchanges.

Unfortunately, many young people still don't know about these types of projects, and I myself am sorry to have discovered them so late because an experience like this is unparalleled: it allows you to challenge yourself, discover new cultures, and learn while growing so much. Thank you.

TULEVAT TAPAHTUMAT / UPCOMING EVENTS

31.10.

Viimeinen päivä hakea ICYE-vapaaehtoistyöhön kaudelle 2027–28 (1. haku)
The last day to apply for ICYE volunteering for the season 2027–28
(1st application round)

7.11.
ZOOM

Kouluttaudu vapaaehtoistyöhön ulkomaille hakevien haastattelijaksi klo 10–15
Join training to become an interviewer of those who apply for volunteering abroad at 10–15

9.11.
HELSINKI & ZOOM

Maailmanvaihdon syyskokous alkaen klo 17.15
The Autumn Meeting of Maailmanvaihto starting at 17.15
Maailmanvaihdon toimisto | Maailmanvaihto's office

21.11.
HELSINKI & ZOOM

Valintahaastattelupäivä ICYE-vapaaehtoistyöhön hakeneille
Selection interview day for those who applied for ICYE volunteering
Maailmanvaihdon toimisto | Maailmanvaihto's office

25.–26.11.
HELSINKI

Maailmanvaihto Studia-messuilla klo 9–17
Maailmanvaihto at Studia Fair Tue and Wed at 9–17
Helsingin messukeskus | Helsinki Expo and Convention Centre

10.12.
ZOOM

Etäinfo: Välivuodeksi vapaaehtoistyöhön maailmalle klo 18–19.30
Online info event: Spend a gap year by volunteering abroad at 18–19.30

31.1.

Viimeinen päivä hakea ICYE-vapaaehtoistyöhön kaudelle 2027–28 (2. haku)
The last day to apply for ICYE volunteering for the season 2027–28
(2nd application round)

13.2.
HELSINKI & ZOOM

Valintahaastattelupäivä ICYE-vapaaehtoistyöhön hakeneille
Selection interview day for those who applied for ICYE volunteering
Maailmanvaihdon toimisto | Maailmanvaihto's office

Lisää tapahtumia ja tarkempia tietoja: → maailmanvaihto.fi/category/ajankohtaista
Find more events and further information: → maailmanvaihto.fi/en/category/news

SEURAA MAAILMANVAIHTOA SOMESSA!

YouTube